

अर्चनीयम्,	अर्चनीयम्,	अर्चिचिषणीयम् ;
^१ अर्च्यम्,	अर्च्यम्,	अर्चिचिष्यम् ;
ईषदर्चः, दुरर्चः, स्वर्चः ;	—	—
ऋच्यमानः,	अर्च्यमानः,	अर्चिचिष्यमाणः ;
अर्चः,	अर्चः,	अर्चिचिषः ;
अर्चितुम्,	अर्चयितुम्,	अर्चिचिषितुम् ;
ऋक्तिः,	अर्चना,	अर्चिचिषा, अर्चिचयिषा ;
अर्चनम्,	अर्चनम्,	अर्चिचिषणम् ;
^२ अर्चित्वा,	अर्चयित्वा,	अर्चिचिषित्वा ;
समृच्य,	समर्च्य,	समर्चिचिष्य ;
अर्चम् २, } अर्चित्वा २, }	अर्चम् २, } अर्चयित्वा २, }	अर्चिचिषम् २ ; } अर्चिचिषित्वा २. }

(120) “ऋच्छ गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेषु”

(VI-तुदादि:-1296. सक. सेट्. पर.)

इन्द्रियप्रलयः=सम्मोहः, मूर्तिभावः=काठिन्यम् ।

ऋच्छकः-च्छिका,	ऋच्छकः-च्छिका,	^३ ऋचिच्छिषकः-षिका ;
ऋच्छिता-त्री,	ऋच्छयिता-त्री,	ऋचिच्छिषिता-त्री ;
ऋच्छन्- ^४ न्ती-ती,	ऋच्छयन्-न्ती,	ऋचिच्छिषन्-न्ती ;
ऋच्छिष्यन्-न्ती-ती,	ऋच्छयिष्यन्-न्ती-ती,	ऋचिच्छिषिष्यन्-न्ती-ती ;
^५ समृच्छमानः,	ऋच्छयमानः,	^६ समृचिच्छिषमाणः ;
समृच्छिष्यमाणः,	ऋच्छयिष्यमाणः,	समृचिच्छिषिष्यमाणः ;

1. ‘यजयाचरुचप्रवचर्चश्च’ (7-3-66) इति ण्यति परतः कुत्वनिषेधसामर्थ्यात्
‘ऋदुपधाच्चाकलपि—’ (3-1-110) इति प्राप्तं क्यप् बाधित्वा ण्यदेव ।
2. ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधाल्लघूपधगुणः ।
3. चकारच्छकारयोर्द्वित्वे ‘ह्लादिः शेषः’ (7-4-60) इति चकारस्य शेषः ।
4. ‘आच्छीनयोर्नुम्’ (7-1-80) इति वा नुम् ।
5. ‘समो गम्मुच्छिभ्याम्—’ (1-3-29) इति सम्पूर्वकात् शानच् ।
6. ‘पूर्ववत् सनः’ (1-3-62) इति आत्मनेपदी ।